

Assistenttannlegers prosentavtaler – utgått på dato?

Høsten 1988 startet vi i Pluss-Regnskap AS opp samarbeid og rådgivning overfor norske privatpraktiserende tannleger og noe av den tannlegeverden vi møtte kan beskrives slik:

Tannlegekontorene var organisert opp som personlige selskaper, klinikene var relativt enkelt utrustet – ofte med ett behandlingsrom og bemannet med tannlegen og dens sekretær.

I noen tilfeller hadde tannlegens egen arbeidsinnsats medført at klinikken hadde opparbeidet seg så mange pasienter at klinikken hadde knyttet til seg en kollega som arbeidet som assistenttannlege i virksomheten.

Den gangs store tannklinikker kunne dermed ha både to og tre behandlingsrom, ha noe mer sekretærhjelp og noen var sågar organisert opp som aksjeselskaper.

Uansett, godtgjørelsen til assistenttannlegen var 45 til 50 % av brutto honorar redusert for kostnader til tannteknikk.

Nå, 25 år senere – høsten 2013 driver vi fortsatt med regnskap og rådgivning overfor norske privatpraktiserende tannleger og vi kan beskrive norsk tannlegeverden som følger:

Klinikkene er gjennomgående mye større, har mange tannleger – også assistenttannleger – har tilgang til og jobber ut i fra to behandlingsrom. Behandlingsrommene har gjennomgående et høyt og dyrt utstyrsnivå og

kvalitetsfokuset drift krever også store løpende driftskostnader – blant annet i form av mer sekretærhjelp, store kostnader til drift – vedlikehold av lokaler og utstyr.

Alt skal betales og tannklinikken har derfor lagt opp honorarsatser / honorarnivåer som kan dekke alle disse etablerings- og driftskostnader.

Så mange forhold i den norske tannlegeverden har forandret seg gjennom disse 25 årene, men ett forhold har i liten eller ingen grad endret seg; prosentsatsen til assistenttannlegen!

Og vårt spørsmål til norske tannleger blir derfor:

Når kostnadene til etablering og drift har mangedoblet seg over de siste 25 år – når disse kostnadene forholdsmessig utgjør en større andel av grunnlaget for nivået på honorarsatsene som klinikken jobber etter – er det da riktig at prosentsatsen beholdes og synes tenkt videreført?

Vi møter ofte tilfeller hvor enkelte dyktige effektive assistenttannleger mottar årshonorarer fra 1,5 til 2 millioner kroner – og vi spisser derfor spørsmålstillingen:

Er dette honorarer for arbeidsinnsatsen? Spør dere oss, svarer vi nei!

I stor grad fremstår slike honorarer for oss som en konsekvens av den store investerte kapital i tannklinikken, i store løpende kostnader, et stort tannhelseteam, samme sted etc.

Vi utfordrer derfor og kaster ut følgende brannfakkell: Arbeidsgodtgjørelse til assistenttannleger i form av 45 til 50 % av omsetning eks tannteknikk må opphøre!

Når det er sagt så mener vi at dyktige assistenttannleger skal ha god lønn for å utøve sitt yrke, men prosentavtaler er og har nå i en årrekke, vært feil.

Alternativene til prosentavtale kan være flere – et forslag kan dere få her:

Hva med å ta utgangspunkt i lønna til offentlig ansatte tannleger, kompensere for faktiske forskjeller; så som for eksempel forskjeller i pensjons- og forsikringsrettigheter, dekning av reise- og kursutgifter, permisjonsmuligheter, mengde arbeidsdager – arbeidstimer og dermed definere hva normal lønnsnivået er.

Bevisstgjør så assistenttannlegen hva som er forventet normal produksjon i den enkelte klinikk og så kan det om ønskelig defineres og avtales bonus, for produksjon utover forventet nivå.

En slik modell klargjør etter vår mening hva som er det rene lønnsnivået for tannleger – offentlig eller privat ansatt.

Det finnes selvsagt andre løsninger, men for oss står ett igjen: Prosentavtalene har overlevd seg selv og må opphøre!

*For Pluss-Regnskap AS
Trond-Egil Korsmoe
Seniorkonsulent*